

NABOŻEŃSTWA MAJOWE
ze świętym Janem Pawłem II

Tydzień II
(6-12 maja)

Wprowadzenie

Kolejny tydzień nabożeństw majowych, które pragniemy przeżywać ze świętym Janem Pawłem II, prowadzi nas od wspomnienia jego pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny ku refleksji nad przesłaniem następnych wizyt papieża w Polsce. Były one wpisane w bogaty kontekst religijny i społeczny – przede wszystkim w doświadczenie trudności wynikających z panującego wówczas ustroju politycznego. W programach spotkań Karola Wojtyły z rodakami można odnaleźć wyraźne wątki maryjne. Zawierzenie wspólnego losu Matce Bożej dodawało Polakom siły w konfrontacji z realiami komunistycznego reżimu.

Druga papieska wizyta w Ojczyźnie (16–23 czerwca 1983 roku) była uwieńczeniem obchodów sześćsetlecia Jasnej Góry, a ponadto stanowiła okazję do ukoronowania przez świętego Jana Pawła II kilku wizerunków Najświętszej Maryi Panny odbierających cześć w lokalnych sanktuariach. Trzecia podróż apostolska do Polski (8–14 czerwca 1987), związana z II Krajowym Kongresem Eucharystycznym, sprzyjała również podjęciu przez następcę świętego Piotra tematów maryjnych w niektórych spośród jego homilii i przemówień.

6 maja (poniedziałek)

Nierozzerwalna więź świętego Jana Pawła II z Matką Najświętszą przyjmowała rozmaite wyrazy. Wśród nich znaczące były wizyty w różnych ośrodkach kultu maryjnego na całym świecie. Wyjątkową rolę odgrywał tu pauliński klasztor w Częstochowie, który stanowi duchowe centrum naszej Ojczyzny. Trafną charakterystykę tego miejsca odnajdujemy w papieskiej homilii wygłoszonej na Jasnej Górze 19 czerwca 1983 roku:

„[...] Maryja w Kanie Galilejskiej współpracuje ze swoim Synem. To samo dzieje się na Jasnej Górze. Iluż w ciągu tych sześciu wieków przeszło przez jasnogórskie sanktuarium pielgrzymów? Iluż tutaj się nawróciło, przechodząc od złego do dobrego użycia swojej wolności? Iluż odzyskało prawdziwą godność przybranych synów Bożych? Jak wiele o tym mogłaby powiedzieć kaplica Jasnogórskiego Obrazu? Jak wiele mogłaby powiedzieć konfesjonały całej bazyliki? Ile mogłaby powiedzieć Droga Krzyżowa na wałach? Olbrzymi rozdział historii ludzkich dusz! To jest też chyba najbardziej podstawowy wymiar jasnogórskiego sześćsetlecia. Pozostał on i nadal pozostaje w żywych ludziach, synach i córkach tej ziemi, gdy do ich serc Bóg zsyła Ducha Syna swego, tak że w całej wewnętrznej prawdzie mogą wołać: «Abba! Ojczcze!»

Maryjo, Matko z Kany Galilejskiej, pomóż nam zaspokoić największe duchowe pragnienia. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

7 maja (wtorek)

W trakcie obchodów sześćsetlecia sanktuarium na Jasnej Górze święty Jan Paweł II ukoronował cztery słynące łaskami obrazy Matki Bożej, czczone w Lubaczowie, Brdowie, Stoczku Warmińskim i Zielenicach. Aktowi koronacji, dokonanemu 19 czerwca 1983 roku, towarzyszyło papieskie przemówienie wyjaśniające znaczenie tego podniosłego gestu:

„Matka Mesjasza od chwili zwiastowania miała najszczególniejszy udział w tym królestwie, które stało się posłannictwem Jej Syna. Kiedy stała pod krzyżem, sercem przyjmowała na swoje skronie Jego cierniową koronę. Jak nikt inny, Ona, Matka, uczestniczyła w ofercie swojego Syna – w ofercie naszego Odkupienia. Uczestniczyła po macierzyńsku. I Chrystus ten macierzyński udział w Jego ofercie odkupieńczej potwierdził, oddając Maryi swego ucznia Jana za syna: «Oto syn Twój» – a w jego osobie oddając każdego człowieka, bo każdy jest objęty miłościwą mocą Odkupienia. Tak więc owo królowanie Maryi, któremu dajemy wyraz, wkładając aktem liturgicznym koronę na Jej skronie, ma swój decydujący początek w zjednoczeniu Matki z krzyżem i śmiercią Syna”.

Maryjo, Królowo pokoju, zachowaj nas od utraty zaufania w Twoją przemożną opiekę. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

8 maja (środa)

Na zakończenie Mszy świętej, sprawowanej we Wrocławiu 21 czerwca 1983 roku, święty Jan Paweł II dokonał koronacji figury Maryi z Dzieciątkiem, która od końca XVIII wieku otaczana jest kultem w kościele pod szczytem Iglicznej w masywie Śnieżnika. Uzupełnieniem obrzędu były słowa papieża na temat sanktuarium i wizerunku Matki Najświętszej gromadzącego wielu pielgrzymów:

„Pragnę wyrazić radość, że wśród jasnogórskiej pielgrzymki jest mi dane ukoronować cudowną figurę Matki Bożej Śnieżnej, która w Sudetach króluje i hojnie rozdaje swe łaski: szczególna Opiekunka ludzi dotkniętych chorobą oczu, niewiast pragnących potomstwa, turystów i sportowców – Przyczyna naszej radości.

Wkładając na skronie Syna i Matki korony, mówimy: «Tyś Bogarodzicą, Tyś naszą Matką, naszą Królową. W Twoich rękach, Pośredniczko łask wszelkich, nasze życie i nasze zbawienie».

Zbieramy dziś w jedno, składamy u Twych stóp wiarę, nadzieję i miłość wyrażane tu i wyznawane przed Tobą od tylu dziesiątków lat, a także naszą wiarę, nadzieję i miłość – i tę, którą wyznawać będą przyszłe pokolenia. Bądź naszą radością, jak w przeszłości, tak również dziś, zsyłaj sercom naszym łaski, tak jak płatki śniegu w górach, gdzie mieszkasz”.

*Maryjo, Przyczyno naszej radości, nieś pociechę wszystkim strapionym i pozbawionym nadziei.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

9 maja (czwartek)

Święty Jan Paweł II zdecydował o koronacji licznych obrazów i figur Matki Bożej – sam przewodniczył nieraz takim uroczystościom. Kolejną z nich podczas drugiej pielgrzymki do Ojczyzny było powtórne uwieńczenie koronami wizerunku z Limanowej, który po raz pierwszy został ukoronowany przez arcybiskupa Karola Wojtyłę w 1966 roku. Oto papieska refleksja wypowiedziana na Błoniach w Krakowie 22 czerwca 1983 roku:

„Pod koniec mojej pielgrzymki na jubileusz jasnogórski, pielgrzymki, która za zrządzeniem Opatrzności dochodzi do skutku w Roku Świętym Odkupienia, wypadło mi jeszcze przyozdobić po raz wtóry królewskim diademem figurę Matki Bożej Bolesnej [...] z Limanowej, z diecezji tarnowskiej. Ze szczególnym wzruszeniem patrzę dziś na tę figurę, słynącą łaskami, tak bardzo znaną i czczoną w Beskidzie Wyspowym, w całej diecezji tarnowskiej i szeroko poza nim.

A ja wkładam te korony na głowy Odkupiciela świata i Jego Matki niejako w momencie największego Jej bólu i równocześnie najpełniejszej współpracy i udziału w odkupieńczym dziele Syna: w momencie, gdy Ona trzyma na swoich matczynych kolanach martwe ciało Chrystusa, niedługo po tym, jak w osobie świętego Jana wszyscy zostali Jej oddani jako synowie i córki, a Ona została im dana jako Matka”.

*Maryjo, Matko bolejąca wspólnie z Synem, bądź z cierpiącymi na choroby duszy i ciała.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

10 maja (piątek)

Trzecia pielgrzymka świętego Jana Pawła II do Polski upłynęła pod znakiem II Krajowego Kongresu Eucharystycznego. Podczas celebracji w kościele Wszystkich Świętych w Warszawie, 8 czerwca 1987 roku, papież zwrócił uwagę na maryjne inspiracje czci względem Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie:

„[...] Rzec można, iż «polska droga» do Eucharystii prowadzi przez Maryję. Prowadzi przez wszystkie dziejowe doświadczenia Kościoła i narodu, związane w sposób szczególnie z tajemnicą Wcielenia. W Eucharystii jest z nami stale obecny Chrystus, «który stał się człowiekiem za sprawą Ducha Świętego i narodził się z Maryi Dziewicy». On też, jak gdyby przedłużając tajemnicę swego Wcielenia do końca czasów, buduje Kościół jako swoje Ciało. Eucharystia jako sakrament Ciała i Krwi Chrystusa wprowadza nas w tajemnicę Kościoła – Ciała, Ciała Chrystusa, Ciała Mistycznego. Eucharystia «buduje» Kościół od najgłębszych podstaw.

To wszystko znajdujemy na owej drodze «polskiego» doświadczenia wiary, która prowadzi od Jasnej Góry, od milenijnego Aktu Oddania Bogarodzicy, do Eucharystii: do obecnego Kongresu”.

Maryjo, Matko adorująca, uproś trwałe owoce Kongresu Eucharystycznego w naszej Archidiecezji. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

11 maja (sobota)

Tuż przed trzecią papieską wizytą w Ojczyźnie cały Kościół rozpoczął przeżywanie Roku Maryjnego. W Archidiecezji Krakowskiej łączył się on z obchodami stulecia koronacji cudownego obrazu Matki Bożej Kalwaryjskiej. Wizerunek ten był bliski Karolowi Wojtyłe od najmłodszych lat. O związanych z tym faktem przeżyciach święty Jan Paweł II mówił na krakowskich Błoniach 10 czerwca 1987 roku:

„Pragnę przeto w to nasze krótkie spotkanie włożyć całe serce. Usposabia mnie do tego i ten drogi mi wizerunek Matki Bożej z Kalwarii Zebrzydowskiej, która wychowywała moje serce od najmłodszych lat. Dziękuję za to, że przybyła ze swojego sanktuarium i znajduje się na miejscu naszego spotkania. A dzieje się to na stulecie koronacji Jej wizerunku, którego dokonał kardynał Albin Dunajewski w roku 1887.

Na początku Roku Maryjnego, który zainaugurował Kościół powszechny od dnia Pięćdziesiątnicy, pragnę u stóp Matki Boskiej Kalwaryjskiej złożyć papieską różę, jako wyraz wdzięczności za wszystkie łaski, które przez Nią stają się udziałem pielgrzymów, i za to, czym była i nie przestaje być w moim życiu.

Maryja jest stale obecna w tajemnicy Chrystusa i Kościoła”.

Maryjo, Matko Kalwaryjska, wspieraj naszego Arcybiskupa Marka i cały Kościół krakowski. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

12 maja (niedziela)

Celem Roku Maryjnego było ponowne odkrycie doniosłej roli Najświętszej Maryi Panny w życiu Kościoła przed jubileuszem chrześcijaństwa przypadającym na rok 2000. Ów zamysł świętego Jana Pawła II wybrzmiał w homilii, jaką wygłosił podczas Eucharystii w kaplicy cudownego obrazu Matki Bożej na Jasnej Górze 13 czerwca 1987 roku:

„Jakże bardzo pragnąłem w czasie obecnej mojej pielgrzymki do Ojczyzny być tutaj. Być na Jasnej Górze, uklęknąć w tej kaplicy, sprawować tutaj Najświętszą Ofiarę.

Oto rozpoczął się od Pięćdziesiąticy Rok Maryjny. Ta okoliczność jeszcze bardziej ożywiła moje pragnienie. Rok Maryjny w okresie przygotowań Kościoła i ludzkości do dwutyścznego roku od narodzenia Chrystusa. Jeżeli tamto pierwsze przyjście poprzedził adwent, to i teraz czujemy potrzebę nowego adwentu. Jeśli w tamtym pierwszym adwencie zajaśniała na horyzoncie dziejów zbawienia Gwiazda Zaranna przed wzejściem Słońca Sprawiedliwości i Łaski – Maryja przed przyjściem Chrystusa – to i teraz trzeba, ażeby zaświeciła na nowo...”.

*Maryjo, Gwiazdo zaranna, oświecaj naszą drogę wiodącą ku szczęśliwej wieczności z Bogiem.
Święty Janie Pawle II, módl się za nami.*

oprac. dk. Michał Grzesiak

Fundacja COLLEGIUM VOYTYLIANUM
ul. Warszawska 1/16 • 31-155 Kraków
www.voytylianum.com